

Odluka:

PŽ 8007/2014-6

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 8007/2014-6

Datum odluke: 07.01.2015

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, te Gorane Aralice Martinović, suca izvijestitelja i Alice Pelicarić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom B. d.d. u stečaju, Dubrovnik, kojeg zastupa stečajni upravitelj I. S. iz Dubrovnika, odlučujući o žalbi stečajnih vjerovnika Z. S. iz Zagreba, C. C. L.. Panama i O. d.o.o. Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovnih broj St-21/12 od 30. srpnja 2014., u sjednici vijeća održanoj 7. siječnja 2015.

riješio je

Uvažava se žalba stečajnih vjerovnika Z. S. iz Zagreba, C. C. L.. Panama i O. d.o.o. Zagreb i ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-21/12 od 30. srpnja 2014. te se predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenja označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud odlučio:

I. Troškovi stečajnog postupka po čl. . 1. Stečajnog zakona u iznosu od 4,585.119,50 kuna (slovima: četiri-milijuna-petsto-osamdeset-pet-tisuća-sto-devetnaest-kuna i pedeset lipa).

II. Troškovi stečajnog postupka po čl. . 2. Stečajnog zakona u iznosu od 594.827,60 kuna (slovima: petsto-devedeset-četiri-tisuće-osamsto-dvadeset-sedam-kuna-i-šezdeset-lipa).

III. Po odbitku iznosa troškova stečajnog postupka navedenog u točki I. i II. ovog rješenja iz ostvarenog utrška namiruje se tražbina razlučnog vjerovnika:

I. N. d.d. ZAGREB, A1, OIB: B1 u iznosu od 44.600.850,57 kuna.

IV. Nalaže se računovodstvu ovog suda da u roku od 8 dana od pravomoćnosti ovog rješenja isplatiti iznos od 47.101.539,43 kune i to u korist stečajnog dužnika na račun stečajnog dužnika broj B3 otvoren kod R. A. d.d. Zagreb, te iznos iz točke III. ovog rješenja u korist razlučnog vjerovnika - I. N. d.d. ZAGREB, A1., OIB: B1 na račun broj B4 otvoren kod P. B. d.d. Zagreb."

Tako je prvostupanjski sud odlučio jer je navedeni razlučni vjerovnik imao tražbinu osiguranu razlučnim pravom na nekretninama koje su prodane pred javnim bilježnikom J. M. R. iz Zagreba za iznos od 92,211.750,00 kn, te je Trgovačkom sudu u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku doznačen iznos od 91.702.390,00 kn, nakon što su namireni troškovi prodaje nekretnine pred javnim bilježnikom. Pobijanim rješenjem određeno je namirenje troškova utvrđenja (točka I. izreke) i troškova unovčenja tražbine (točka II. izreke), a ostatak iznosa određen je za namirenje razlučnog vjerovnika i to na osnovi glavnice iznos od 18,660.503,03 kn, ugovornih kamata iznos od 1,069.357,00 kn i zakonskih zateznih kamata iznos od 24,870.990,54 kn (točka III. izreke) te je dan nalog za isplatu (točka IV. izreke). U obrazloženju rješenja sud navodi kako je ovako odlučio na prijedlog stečajnog upravitelja, nakon održanog ročišta za diobu kupovnine.

Protiv citiranog rješenja žalbu su izjavili stečajni vjerovnik Z. S. iz A2, OIB B2, stečajni vjerovnik C. C. L. sa sjedištem u A3 koje zastupaju odvjetnici V. V., I. M. Ž. i S. M. B. iz Odvjetničkog društva V. & Partneri d.o.o. sa sjedištem u A4, te odvjetnici iz Odvjetničkog društva M. i partneri sa sjedištem u A10 i stečajni vjerovnik O. d.o.o. sa sjedište u A5, koga zastupaju odvjetnici V. V., I. M. Ž. i S. M. B. iz Odvjetničkog društva V. & Partneri d.o.o. sa sjedištem u A4. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka. Žalitelji Z. S. iz A6 i C. C. L. sa sjedištem u A3 pravovremeno su dopunili žalbu podneskom od 8. kolovoza 2014.

Žalitelji u bitnom ističu da je drugi najveći dioničar dužnika I. - I. N. d.d. (koji drži 31,8% dionica) čija tražbina kao razlučnog vjerovnika koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje namirena pobijanim rješenjem na temelju kupoprodajnog ugovora od 11. lipnja 2014. između I. I. d.d. kao prodavatelja i V. L. d.o.o. kao kupca, i to nakon provedenog postupka prodaje nekretnine putem usmene javne dražbe po prijedlogu I. I. d.d., kao fiducijarnog vlasnika u javnobilježničkom postupku kod javne bilježnice J. M. R. u proizvoljno utvrđenim iznosima, a da su žalitelji izvijestili sud o nezakonitostima postupka javne dražbe, pa da stečajni sud nije mogao donijeti osnovano i na zakonu utemeljeno rješenje. Žalitelji u bitnom smatraju da je Kupoprodajni ugovor od 11. lipnja 2014. ništetan, pa da stoga ne može biti temelj isplate kupovnine u ovom stečajnom postupku.

Nadalje, žalitelji tvrde da je javno ročište za diobu kupovnine održano 30. srpnja 2014., a da nije objavljen poziv za javno ročište za diobu kupovine od 30. srpnja 2014. pa da je stoga pobijano rješenje protuzakonito. Ukazuju na okolnost da se u obrazloženju rješenja navodi da je rasprava za diobu kupovine održana 18. srpnja 2014, te da je u pozivu za ročište za podjelu kupovnine objavljenom na oglasnoj ploči suda naznačeno da će se ročište za diobu kupovnine održati 18. srpnja 2014. u 10,00 sati primjenom odredbe čl. 3. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/06, 29/99, 42/00, 173/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08 i 112/12). Žalitelji tvrde da su uložili prigovore i u cijelosti osporili zakonitost isplate kupovnine, kao i tražbinu razlučnog vjerovnika.

Žalitelji tvrde da je u vezi s obračunom troškova sud u postupku donošenja pobijane odluke počinio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, primjenjivih na temelju odredbe čl. 6. Stečajnog zakona jer da je izreka rješenja nerazumljiva, i proturječna sama sebi i razlozima iz obrazloženja rješenja. Tvrde da stečajni sud ne može povrh već naplaćenih troškova ovršnog postupka paušalno naplatiti još i trošak unovčenja kao da je nekretnina prodana u stečajnom postupku s tim da osporavaju i osnovu nagrade stečajnom upravitelju kao trošak unovčenja prema čl. 2. SZ-a.

Žalitelji ističu da Sporazum o javnobilježničkom osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretninama broj SP-0134-0025/04 od 10. veljače 2005. ne spominje zakonske zatezne kamate niti troškove, pa da stoga nisu bili osigurani iznosi zakonske zatezne kamate niti troškovi tako da je time oštećena stečajna masa.

Također tvrde da je neosnovana isplata troškova I. - I. N. d.d. od strane javne bilježnice J. M. R. u iznosu od 509.360,00 kn te da je javna bilježnica povrijedila zakon i onemogućila sudionicima u stečajnom postupku ulaganje pravnog lijeka na odluku o isplati iznosa od 509.360,00 kn na ime troškova predlagatelja osiguranja.

Zbog svega navedenog žalitelji smatraju da bi bilo kakva isplata s osnove diobe kupovnine proizašla iz Ugovora o kupoprodaji od 11. lipnja 2014. bila nezakonita, te predlažu drugostupanjskom sudu preinačiti pobijano rješenje

odnosno predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovarajući na žalbu stečajni dužnik osporava sve iznesene žalbene razloge smatrajući ih neosnovanim i predlaže potvrditi pobijano rješenje.

Žalbe stečajnih vjerovnika su osnovane.

Ispitavši prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu na temelju odredbe čl. . 1. i 2., te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11 i 25/13 dalje: ZPP) u vezi s čl. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/00, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalje: SZ) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. . 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. . 2. t. 11. ZPP-a jer rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, da je pogrešno primijenio posebne odredbe Stečajnog zakona o namirenju razlučnog vjerovnika kao i načela stečajnog postupka iz čl. . 3. SZ-a, što je sve dovelo do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi, a nije niti sporno, da su prema Ugovoru o kupoprodaji nekretnine od 11. lipnja 2014., koji je sačinila javna bilježnica J. M. R. iz Zagreba, između I. N. d.d. Zagreb i V. L. d.o.o. A9, prodane nekretnine stečajnog dužnika za iznos od 92,211.750,00 kn, te da je Trgovačkom sudu u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku doznačen iznos od 91,702.390,00 kn, nakon što su namireni troškovi prodaje nekretnine pred javnim bilježnikom.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi, a žalbom nije dovedeno u pitanje, da je pobijano rješenje doneseno za diobu utrška na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 11. lipnja 2014. zaključenog između I. - I. N. d.d. kao prodavatelja i fiducijalnog vlasnika predmetne nekretnine i V. L. d.o.o. kao kupca (dostavljenom dijelu spisa ne prileži navedeni Ugovor). Stečajni dužnik B. d.d. u Ugovoru o kupoprodaji nekretnine od 11. lipnja 2014. nije prodavatelj jer su predmetne nekretnina u svrhu osiguranja prenesene s dužnika B. d.d. na vjerovnika i fiducijarnog vlasnika I. I. d.d. koji je kao razlučni vjerovnik, koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje izvan stečajnog postupka, sam putem usmene javne dražbe kod javne bilježnice J. M. R. provodio prodaju predmetnih nekretnina.

Iz dostavljenog dijela spisa i samog pobijanog rješenja vidljivo je da je ročište za diobu utrška (za koje je poziv nesporno uredno objavljen) održano pred stečajnim sudom 18. srpnja 2014., a da je pobijano rješenje izrađeno 30. srpnja 2014. i objavljeno na oglasnoj ploči suda 31. srpnja 2014. tako da se ne radi o tome da je ročište za diobu održano 30. srpnja 2014., kako to tvrde žalitelji, pa iz tog razloga nisu ostvarene povrede postupka na koju žalitelji posredno ukazuju (čl. . 2. t. 6. ZPP-a) neovisno o tome što uvod pobijanog rješenja ne sadrži sve propisane elemente u smislu odredbe čl. . 2. u vezi s čl. . 2. i čl. 347. ZPP-a.

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi da je na ročištu za diobu kupovine održanom 18. srpnja 2014. predmet ročišta bila rasprava o diobi kupovine i namirenju vjerovnika koji imaju pravo odvojenog namirenja svoje tražbine iz nekretnina koje su bile predmet prodaje. Obrazloženje pobijanog rješenja, osim navoda o održanom ročištu, ne sadrži ništa o tome jesu li izneseni kakvi prigovori kojim se osporava postojanje tražbine, njezina visina i red namirenja razlučnog vjerovnika I. - I. N. d.d., Zagreb i jesu li izneseni prigovori otklonjeni, pa proizlazi da nikakvih prigovora nije niti bilo.

Međutim, iz sadržaja zapisnika s ročišta od 18. srpnja 2014. za diobu proizlazi da su takve prigovore kojima se osporava postojanje tražbine, njezina visina i red namirenja razlučnog vjerovnika iznijeli žalitelji Z. S. iz A2 i stečajni vjerovnik C. C. L.. sa sjedištem u A3 koji su po prisutnom punomoćniku iskazivali kao u podnesku predanom na tom ročištu.

Spisu je priložen zajednički podnesak stečajnog vjerovnika Z. S. iz A2 OIB B2 i stečajnog vjerovnika C. C. L.. sa sjedištem u A3 predan na ročištu od 18. srpnja 2014. kojim prigovaraju nezakonitosti u postupanju pred javnim bilježnikom te se

radi o prigovorima koji su u bitnom sadržaju istovjetni onima ponovljenim u žalbi. Pozivaju se i na tužbu radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o kupoprodaju nekretnina sklopljenog 11. lipnja 2014. u formi javnobilježničkog akta OU-221/201471 budući da je protivan prisilnim propisima i moralu društva i sklopljen iz nedopuštenih pobuda zbog čega je podnesen i prijedlog privremene mjere.

Suprotno stajalištu prvostupanjskog suda, kao i stajalištu stečajnog upravitelja stečajnog dužnika, iz zapisnika s ročišta za diobu od 18. srpnja 2014. i sadržaja podnesaka predanih na tom ročištu jasno proizlazi da su podnositelji žalbe Z. S. iz Zagreba i C. C. L. sa sjedištem u Panami, pravovremeno (čl. 6. SZ-a u vezi s čl. 110 OZ-a) osporili postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja razlučnog vjerovnika I. - I. N. d.d., Zagreb.

Dakle, iz zajedničkog podneska stečajnog vjerovnika Z. S. i društva C. C. L. Ltd., od 17. srpnja, 2014., predanog neposredno na ročištu za diobu, razvidno je osporavanje tražbine razlučnog vjerovnika budući da se tvrdi da se radi o ništavom pravnom poslu s tim da se posebno osporava sporedno potraživanje budući da se tvrdi da zakonske zatezne kamate i troškovi nisu bili osigurani Sporazumom o javnobilježničkom osiguranju od 10. veljače 2005. niti da je takvo osiguranje upisano u zemljišnim knjigama.

Stoga postoji proturječje između onog što se u obrazloženju pobijanog rješenja navodi s onim što proizlazi iz zapisnika s ročišta od 18. srpnja 2014. za diobu i sadržaja podnesaka predanih na tom ročištu s tim da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama vezenim za iznesene prigovore, a razlozi za donošenje pobijane odluke, koje navodi stečajni upravitelj u očitovanju na žalbu, ne mogu nadomjestiti opisani nedostatak pobijanog rješenja.

Nadalje, iz zapisnika s ročišta od 18. srpnja 2014. za diobu nije vidljivo da su istaknuti prigovori otklonjeni niti je sud utvrdio činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak u vezi s pravodobno iznesenim prigovorima žalitelja, a spisu nisu priložene isprave (javnobilježnički spis, izvadak iz zemljišnih knjiga, Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 11. lipnja 2014.) na temelju kojih bi se uopće mogle ocijeniti odlučne činjenice u ovom postupku. Posljedice povrede osnovnog načela postupka sadržanog u čl. 3. SZ-a (koje nalaže stečajnom sucu da po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i da radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze) dovele su i do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kao i pogrešne primjene materijalnog prava.

Radi pravilnosti daljnjeg postupanja, u vezi s navodima žalbe, ovaj sud ukazuje da navodni troškovi u iznosu od 509.360,00 kn koje je javni bilježnik isplatio razlučnom vjerovniku u postupku prodaje predmetne nekretnine nisu predmet ovog postupka iz jednostavnog razloga što o njima sud nije niti odlučivao, već je odlučivao o raspodjeli doznačenih sredstava.

Nasuprot tome, ovaj sud ukazuje na pravilnost žalbenih navoda u pogledu ovršnosti Sporazuma o javnobilježničkom osiguranju od 10. veljače 2005. i opsega tražbine koja je tim Sporazumom osigurana te eventualnog pogrešnog opisa osigurane tražbine u kupoprodajnom ugovoru od 11. lipnja 2014., a sve vezano za pitanje osiguranja zakonskih zateznih kamata i troškova i opsega namirenja razlučnog vjerovnika.

Naime, iz sadržaja Sporazuma o javnobilježničkom osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretninama broj SP-0134-00025/04 od 10. veljače 2005. zaista proizlazi, kako to žalitelji tvrde, da je taj Sporazum zaključen radi osiguranja otplate zajma iz Ugovora o zajmu u iznosu od 3.315.188,47 USD u kunsjoj protuvrijednosti, uvećanog za zateznu kamatnu stopu od 5,5% godišnje (točka III).

U obrazloženju pobijanog rješenja nije razvidno koje konkretne podatke iz zemljišnih knjiga prvostupanjski sud koristio prilikom donošenja pobijanog rješenja. U zapisniku s ročišta za diobu kupovnine nije razvidno što je na tom ročištu prvostupanjski sud utvrdio, niti je utvrdio koji je konkretan zahtjev razlučni vjerovnik postavio kako u odnosu na glavicu, tako i u odnosu na kamatu te odnose li se ti zahtjevi na ona prava koja proizlaze iz zemljišnih knjiga.

Stoga, ovaj sud načelno utvrđuje da ovršne klauzule treba tumačiti doslovno, vezano za sadržaj ovršne isprave i sadržaj njenih odredbi, a u konkretnom Sporazumu od 10. veljače 2005. na temelju kojeg je stečeno razlučno pravo, dakle, onako kako to piše u tom Sporazumu i onako kako je to upisano u zemljišnim knjigama, a nikako ne ekstenzivno, onako

kako to eventualno piše u Ugovoru o zajmu na koji se u obrazloženju pobijane odluke poziva prvostupanjski sud. Upravo odredbe Sporazuma od 10. veljače 2005. (javnobilježničko osiguranje tražbine prijenosom vlasništva) imaju snagu izvršne isprave i ako postoji nesklad između odredaba Ugovora i Sporazuma tada su relevantne odredbe Sporazuma i stanje u zemljišnim knjigama, a ne Ugovor o zajmu, kako to pogrešno navodi prvostupanjski sud.

To ne znači da razlučni vjerovnik nema pravo na zakonske zatezne kamate kao niti na eventualno neka druga sporedna potraživanja, ali ona, prema sadašnjem stanju spisa, Sporazumom od 10. veljače 2005. nisu osigurana razlučnim pravom jer je Sporazumom od 10. veljače 2005. osigurana tražbina u iznosu od 3.315.188,47 USD u kunsjoj protuvrijednosti, uvećana za zateznu kamatnu stopu od 5,5% godišnje. Zato pravo na zakonske zatezne kamate kao i eventualno neka druga sporedna potraživanja preko osiguranog dijela ulaze u pravni režim stečajnog vjerovnika i podliježu pravodobnoj prijavi te ulaze u tražbine drugog višeg isplatnog reda u smislu odredbe čl. 84. SZ-a u vezi s čl. . 2. i čl. .1. SZ-a.

Što se tiče troškova, pravo na troškove utvrđenja i unovčenja imovine stečajnog dužnika ostvaruje stečajni upravitelj podnošenjem zahtjeva za namirenje navedenih troškova na ročištu za diobu kupovnine odgovarajućom primjenom odredbe čl. 105. i čl. 106. OZ-a. Za razliku od troškova utvrđivanja tražbine koji se sukladno odredbi čl. . 1. SZ-a određuju u paušalnom iznosu od pet posto od ostvarenog utška, prvostupanjski sud mora ispitati visinu troškova unovčenja. Prvostupanjski sud nije oslobođen dužnosti da u rješenju o obračunu troškova unovčenja prema odredbi čl. . 2. Stečajnog zakona navede razloge zbog kojih smatra da (i) taj trošak unovčenja koji se odnosi na nagradu stečajnom upravitelju iznosi upravo onoliko koliko je na ročištu za diobu zatražio stečajni upravitelj, a što je prvostupanjski sud u konkretnom predmetu propustio učiniti, čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. . 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 6. Stečajnog zakona.

Osim toga, troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz čl. 164. SZ-a. (Takvo pravno shvaćanje zauzeto je na sjednici sudskog odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Su-35/08 od 19. lipnja 2008.). Stoga je za pravilan obračun troškova unovčenja s osnove nagrade stečajnom upravitelju potrebno obračunati razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu, a što je, također, u konkretnom slučaju izostalo.

Zato je pobijano rješenje ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak (čl. 380. t. 3. ZPP-a) u kojem će prvostupanjski sud na način i u postupku kako je to propisano mjerodavnim odredbama postupiti i utvrditi, a zatim i obrazložiti odlučne činjenice od kojih ovisi tko se i u kojem iznosu ima pravo namiriti iz cijene postignute prodajom predmetnih nekretnina.

U Zagrebu 7. siječnja 2015.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
KAMELIJA PARAĆ, v.r.

Za točnost otpredavanja
ovlašteni službenik